

[Erik Eriksen.]

ærede statsminister sammenholde det med det tillæg til nationalbudgettet, som vi fik forleden dag; så vil han se, at der ikke er nogen nævneværdig grund til at tale om forudseenhed. Jeg kunne også pege på forhandlingerne i foråret, da vi drøftede lønninger. Var det da sådan under disse lønforhandlinger, at regeringen stod op og gjorde opmærksom på den udvikling, der ville komme? Jeg har i alt fald ikke lagt mærke til det. Derimod har vi ofte fra vor side efter devalueringen peget på, at hvis man ikke var ganske overordentlig varsom og agtpågivende overfor prisudviklingen og overfor lønudviklingen, så kunne vi meget let komme til at opleve, at de ofre, der var ydet på devalueringens alter, var ydet forgæves. Den højtærede statsminister siger, at regeringen handlede jo i august. Ja, regeringen handlede, men ikke udfra det, som den økonomiske situation krævede. Regeringen handlede for at få valg.

Den højtærede statsminister var flere gange inde på en omtale af regeringsdannelsen, og det var nu ikke alle den højtærede ministers udtalelser, der var lige heldige eller lige vel gennemtænkte, hvad der kan tyde på, at han har haft noget travlt. Ministeren sagde f. eks. henvendt til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at en regering af socialdemokrater, venstre og konservative var jo umulig alene af den grund, at jeg havde sagt, at venstre ikke ønskede at gå ind i en socialdemokratisk ledet regering. Det er rigtigt. Det har jeg sagt. Men så kan man ikke forstå, at statsministeren umiddelbart derefter begynder at omtale sit initiativ for dannelse af en koalition mellem socialdemokrater, venstre og radikale. Den skulle jo dog også være socialdemokratisk ledet, såvidt jeg forstod det. Der er altså her et sted, hvor der er en bristende logik. Jeg skal iøvrigt ikke blande mig i dette, jeg nævner det kun for at vise, at argumentationen ikke i alle dele har været lige sikker.

Må jeg iøvrigt sige, at det, som ængster mig i denne situation, er, at regeringen ikke viser nogen vilje til liberaliseringens fortsættelse. Et land som Danmark vil aldrig i det lange løb kunne snyde sig fra liberaliseringen, og det ville heller ikke bekomme os vel at gøre det. Jeg tror at turde sige, at også for erhvervslivets vedkommende gælder det, at vilkårene for at gå ind i liberaliseringen meget vanskeligt kan tænkes at blive gunstigere. Jeg tænker her på den varemangel og den højkonjunktur, der gør sig gældende, og dette er erhvervslivet jo også klar

over. Men det er, ligesom regeringen ikke vil se det. Jeg så nok, at den højtærede handelsminister med ualmindelig stor elegance i går fik lejlighed til at citere direktør Wonsilds udtalelser fra Aarhus. Jeg må sige, at dette citat er valgt med meget stor omhu, og hvis den højtærede minister, hvad jeg ikke tvivler på, har læst udtalelserne fra dette møde — han har måske oven i købet overværet det —, vil ministeren også vide, at der netop med meget stor tilslutning fra mødedeltagerne blev peget på de forhold, jeg nævnte, nemlig den konjunktur, vi prismæssigt er inde i, og den mangel på varer, der gør sig gældende. Men jeg indrømmer, at citatet var valgt med meget stor dygtighed. (*Ministeren for handel, industri og søfart* [H. C. Hansen]: Og det var rigtigt!). Ja, et citat kan udmærket være rigtigt og dog være revet ud af sin sammenhæng.

Må jeg endelig i denne forbindelse gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), der i sin omtale af liberaliseringen også pegede på det, han kaldte „monopolaftalen“ om centralvarmekedler, som min partifælle hr. Stensballe var med i. Det ærede medlem understregede dog, at der her var tale om noget lovligt, noget legitimt, men alligevel skulle dette personlige angreb frem. Nu ved jeg ikke, om det er således, at vi her i særlig grad skal beskæftige os med personer og personlige angreb. Jeg havde ikke regnet med, at vi skulle det, så jeg skal derfor nøjes med at sige, at jeg synes ikke rigtig, der er logik i det ærede medlems tale, når han på baggrund af denne „monopolaftale“, som han kalder det, siger, at hr. Stensballe og hans parti går ind for frigørelse af importen. Hvad man end kan mene om disse ting, kan en frigørelse af importen i hvert fald ikke være en styrkelse for et monopol. Det må dog betyde en økonomisk konkurrence, og det må være det, der er det væsentlige. Må jeg sige, at for venstres vedkommende skal der ikke være nogen tvivl. Vi vil sætte al vor kraft ind på at muliggøre liberaliseringens fortsættelse, og jeg tror, at for hver dag der går, uden at der sker noget, uden at vi kommer i gang med den lovgivning, der skal genskabe den økonomiske balance, bliver det sværere og sværere, og vor stilling overfor Marshallorganisationen vil også blive vanskeligere og vanskeligere.

Den højtærede handelsminister sagde om dette i går noget overordentlig interessant. Han sagde, at inden det næste rådsmøde i Paris, der skulle afholdes den 26. oktober,